

8 Казвамъ ви, ще ги защити наскоро. Но Синъ Человѣческий, кога дойде, ще намѣри ли вѣра на земята?

9 Сжщо на ония, които бѣха убѣдени въ себе си, че сж праведни, и прѣзираха другитѣ, каза слѣдната притча:

10. Двама души влѣзоха въ храма да се помолятъ: единиятъ фарисей, а другиятъ митарь.

11. Фарисеятъ, като застана, молѣше се въ себе си тъй: Боже, благодаря Ти, че не съмъ като другитѣ чловѣци, грабители, неправедници, прѣлюбодѣйци, или както тоя митарь:

12. поста два пѣти въ седмица, давамъ десетъкъ отъ всичко, шо придобивамъ.

13. А митарьтъ, като стоеше надалечъ, не смѣеше дори да подигне очи къмъ небето; но, удряйки се въ гърди, казваше: Боже, бжди милостивъ къмъ мене грѣшника!

14. Казвамъ ви, че тоя отиде у дома си по-оправданъ, отколкото оня; понеже всѣки, който се прѣвъзнася, ще се смири, а който се смирява, ще се въздигне.

15. Донасяха при Него и младенци, за да се докосва до тѣхъ; а ученицитѣ, като видѣха това, забраниха имъ.

16. Но Иисусъ, като повика младенцитѣ, рече: пуснете дѣцата да дохождатъ при Мене и не имъ прѣчете, защото на такива е Царство Божие.

(9) Лук. 16, 15. (11) Исаия 58, 3. Апокалипс. 3, 17.
(14) Иов. 22, 29. Притч. 22, 23. Мат. 23, 12. Лук. 14, 11.
(15) Мат. 19, 13. Марк. 10, 13. (16) Мат. 18, 3; 19, 14.
1 Коринт. 11, 20. 1 Петр. 2, 2.